

Σάββατο 17 Ιουνίου

Μικρή Σκηνή:

17:00 | Ο **Giuliano D'Angiolini** με τον **Manuel Zurria** και μουσικούς από την **Κάρπαθο** 70'

18:45 | Η **Dafne Vicente-Sandoval** ερμηνεύει **Éliane Radigue** και **Tashi Wada** 40'

Ο Giuliano D'Angiolini με τον Manuel Zurria και μουσικούς από την Κάρπαθο

Ο Ιταλός συνθέτης και εθνομουσικολόγος Τζουλιάνο Ντ' Αντζιολίνι πραγματοποιεί εδώ και είκοσι χρόνια μια εκτενή έρευνα στην παραδοσιακή μουσική της Καρπάθου. Έχει γράψει το βιβλίο *Un giorno nella gioia, l'indomani nel pianto: La musica dell'isola di Karpathos* (Nota, Geos, 2007 / Μια μέρα μες στη χαρά, την επόμενη με δάκρυα στα μάτια: Η μουσική του νησιού της Καρπάθου) και, μέσα από τις πολλαπλές επισκέψεις του στο νησί, έχει αναπτύξει σταθερές συνεργασίες με παραδοσιακούς μουσικούς της Καρπάθου. Παράλληλα, οι προσωπικοί του δίσκοι, *Simmetrie Di Ritorno* (Edition RZ, 2010) και *Cantilena* (Another Timbre, 2016), αποτελούν δείγματα μιας ξεχωριστής φωνής στο χώρο της σύγχρονης σύνθεσης. Στο πλαίσιο του Tectonics Athens, και σε συνεργασία με τον διακεκριμένο φλαουτίστα Μανουέλ Τζουρία, θα παρουσιάσει δύο παγκόσμιες πρεμιέρες και ένα παλαιότερο έργο του, τα οποία συνομιλούν με την ιδιαίτερη παραδοσιακή μουσική της Καρπάθου, σε ερμηνεία των Γιάννη Πρεάρη (λαούτο), Μιχάλη Ζωγραφίδη (λύρα και φωνή), Γιώργου Γιωργάκη (τσαμπούνα) και Τζουλιάνο Ντ' Αντζιολίνι (μαντόλα).

Η Dafne Vicente-Sandoval ερμηνεύει Éliane Radigue και Tashi Wada

Η Ντάφνε Βιθέντε-Σαντοβάλ είναι φαγκοτίστα, η οποία διερευνά τον ήχο μέσω αυτοσχεδιασμών, περφόρμανς σύγχρονης μουσικής και ηχητικών εγκαταστάσεων. Η ενόργανη προσέγγισή της επικεντρώνεται στην ευθραυστότητα του ήχου και στην ανάδυσή του μέσα σε ένα δεδομένο χώρο. Η ίδια αντιλαμβάνεται τη μουσική περισσότερο ως μια στίξη της προϋπάρχουσας σιωπής παρά ως έναν εκτός πλαισίου, αυτόνομο λόγο. Στο Tectonics Athens, θα παρουσιάσει σε παγκόσμια πρεμιέρα το νέο κομμάτι του Τάσι Γουάντα, "Witness", και το *OCAMM XIII* για σόλο φαγκότο, που συνέθεσε το 2015 η επί σειρά ετών συνεργάτιδά της, Ελιάν Ραντίγκ.

Φουαγιέ:

19:45 | Το **Burdocks** του **Christian Wolff** σε ερμηνεία από μεγάλο σύνολο μουσικών 30'

Το Burdocks του Christian Wolff σε ερμηνεία από μεγάλο σύνολο μουσικών

Γραμμένο από τον Κρίστιαν Βολφ το 1971, για ένα ή περισσότερα σύνολα μουσικών, το *Burdocks* θα μπορούσε να περιγραφεί ως μια συλλογή δέκα διαφορετικών κομματιών τα οποία μπορούν να παιχτούν με οποιαδήποτε σειρά, ταυτόχρονα ή αλληλεπικαλυπτόμενα. Ο αποδιοργανωμένος και μάλλον αναρχικός χαρακτήρας του *Burdocks* περιγράφεται από τον συνθέτη ως εξής:

«Είχα στο μυαλό μου μια εικόνα (προτού τους ακούσω) των Scratch Orchestra, μιας ποικίλης κοινότητας μουσικών (κλασικής, φολκ, πειραματικής, τζαζ μουσικής κ.λπ.), επαγγελματιών και ερασιτεχνών μουσικών που πλαισιώνονταν από μη μουσικούς σε ένα λαϊκίστικο αναρχικό πνεύμα, υπό την καθοδήγηση, λίγο έως πολύ, του Cornelius Cardew μαζί με τους Howard Skempton και Michael Parsons. Με επηρέασε επίσης η ακρόαση μιας ηχογράφησης μουσικής των Πυγμαίων Μπα-Μπενζελέ, όπου σχεδόν αυτοσχεδίαζε, πολυφωνικά, μια ολόκληρη κοινότητα.» Στο Tectonics Athens, ένα ποικιλόμορφο σύνολο 15 μουσικών θα ερμηνεύσει το *Burdocks* σε διάφορα φουαγιέ της Στέγης.

--

Κεντρική Σκηνή:

20:30 | Η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών (ΚΟΑ), υπό τη διεύθυνση του Ilan Volkov, ερμηνεύει έργα των Γιάννη Χρήστου, Morton Feldman, Γιάννη Κυριακίδη και Christopher Fox – σολίστ ο Fred Frith 80'

Η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών (ΚΟΑ) με τον Ilan Volkov και τον Fred Frith

Η σύμπραξη του μαέστρου Ιλάν Βολκόφ με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών ξεκινάει με το *Der Kompronist*, έργο για υπολογιστή και ορχήστρα που έγραψε το 2015 ο Γιάννης Κυριακίδης για τα ογδοηκοστά γενέθλια του Helmut Lachenmann. Ο Κυριακίδης χρησιμοποιεί ως βασικό δομικό και ηχητικό υλικό το παρακάτω απόσπασμα από μια συνέντευξη του Λάχενμαν:

«Ο συνθέτης, κατά τη γνώμη μου, δεν έχει τίποτα να πει, ο συνθέτης πρέπει να κάνει κάτι και οτιδήποτε κάνει, αυτό θα λέει περισσότερα απ' όσα μπορεί ο ίδιος να πει... θα πρέπει επίσης να λέει κάτι και στον ίδιο.»

Μέσω ψηφιακής επεξεργασίας της φωνής του Λάχενμαν (granular και spectral time-stretching), αλλά και της βιομετρικής τεχνικής "voice prints", που μπορεί να μετατρέψει χαρακτηριστικά της φωνής σε ορχηστρικό υλικό, ο Γιάννης Κυριακίδης θέτει το ερώτημα: «Ποιος ή τι μιλάει σε ένα μουσικό έργο;».

Ακολουθεί το *The Turfan Fragments*, που έγραψε ο Μόρτον Φέλντμαν το 1980 και το οποίο αναφέρεται στα χειρόγραφα που ανακάλυψαν Γερμανοί αρχαιολόγοι στις αρχές του 20ού αιώνα στο «Δρόμο του Μεταξιού». Στο ξεχωριστό αυτό συμφωνικό έργο του Φέλντμαν, καθρεφτίζεται ο αποσπασματικός και αινιγματικός χαρακτήρας των ευρημάτων του 9ου αιώνα.

Στο δεύτερο μέρος, η *Εναντιοδρομία* του Γιάννη Χρήστου αποτελεί μια πρόκληση για την ορχήστρα, τον μαέστρο και το κοινό. Είναι ένα έργο που ολοκλήρωσε ο συνθέτης το 1968, μόλις δύο χρόνια πριν από τον πρόωρο χαμό του, και στο οποίο αποκρυσταλλώνεται το πολύπλευρο και πολυσύνθετο καλλιτεχνικό του όραμα. Η τελευταία φορά που παρουσιάστηκε η *Εναντιοδρομία* στο ελληνικό κοινό ήταν το 1985 στο Ηρώδειο, με την Ορχήστρα της Ιταλικής Ραδιοφωνίας υπό τη διεύθυνση του Γιώργου Χατζηνίκου.

Συμφωνικό έργο για ορχήστρα και αυτοσχεδιαστή, το *Tororhony* του Κρίστοφερ Φοξ παρουσιάστηκε πρώτη φορά στο Tectonics της Γλασκώβης το 2015, με σολίστ τον Rhodri Davies στην άρπα. Στην έκδοση της Αθήνας, με την Κρατική Ορχήστρα και

τον Ιλάν Βολκόφ, θα συμπράξει ο καταξιωμένος κιθαρίστας, αυτοσχεδιαστής και συνθέτης Φρεντ Φριθ.

Ilan Volkov

Ο Ιλάν Βολκόφ, επιμελητής του μουσικού φεστιβάλ Tectonics, έκανε το ντεμπούτο του με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ισλανδίας το 2003 και ανέλαβε τη θέση του Μουσικού Διευθυντή και Αρχιμουσικού το Σεπτέμβριο του 2011. Άρχισε τη σταδιοδρομία του ως Βοηθός Μαέστρος της Συμφωνικής Ορχήστρας της Βοστώνης, υπό τη διεύθυνση του Seiji Ozawa, ενώ από το 2003 έως το 2009 ήταν Αρχιμουσικός της Σκοτσέζικης Συμφωνικής Ορχήστρας του BBC. Έκτοτε, είναι ο κύριος προσκεκλημένος μαέστρος της ορχήστρας. Είναι συχνά προσκεκλημένος μαέστρος σε ορχήστρες ανά τον κόσμο, ενώ οι ηχογραφήσεις του έχουν κατακτήσει την αναγνώριση των κριτικών, καθώς και σημαντικά βραβεία. Ο Βολκόφ είναι ιδιαίτερα δραστήριος στη νέα μουσική σκηνή και έχει παρουσιάσει σε πρεμιέρα πολλά έργα σύγχρονης ορχηστρικής μουσικής, από συνθέτες όπως οι Jonathan Harvey, Hans Abrahamsen, Unsuk Chin, Mark-Anthony Turnage κ.ά. Ο Ιλάν Βολκόφ συνεργάζεται επίσης τακτικά με κορυφαία σύνολα μοντέρνας μουσικής, όπως το Ensemble Modern και το Musik Fabrik. Έχει επιμεληθεί διάφορες διοργανώσεις νέας μουσικής στο Ισραήλ κατά τα έξι τελευταία χρόνια, ανάμεσά τους και τα φεστιβάλ Hafarot Seder και Harzura. Έχει συνεργαστεί, μεταξύ πολλών άλλων, με τους Iancu Dumitrescu, AMM, John Butcher, John Oswald και Zeena Parkins. Ο Βολκόφ είναι μέλος του αυτοσχεδιαστικού τρίο mines, ενός συνόλου που αποτελείται από δύο βιολιστές και έναν ντράμερ.

Fred Frith

Ο Φρεντ Φριθ είναι τραγουδοποιός, συνθέτης και αυτοσχεδιαστής, ευρύτερα γνωστός για την εκ νέου ανακάλυψη της ηλεκτρικής κιθάρας, που οδήγησε στη δημιουργία του άλμπουμ του, *Guitar Solos*, το 1974. Ανέπτυξε την τεχνική του παίζοντας σε ροκ συγκροτήματα, με πιο γνωστό τους Henry Cow, και δημιουργώντας μουσική στο στούντιο. Μεγάλο μέρος του έργου του έχει γίνει κατόπιν ανάθεσης από χορογράφους και κινηματογραφιστές, αλλά συνθέσεις του έχουν ερμηνεύσει επίσης το Asko Ensemble, οι Hieronymus Firebrain, το Arditti Quartet, ο Robert Wyatt, το Concerto Köln, οι Sleepytime Gorilla Museum, το ROVA Sax Quartet και η Σκοτσέζικη Συμφωνική Ορχήστρα του BBC, μεταξύ πολλών άλλων. Ο Φριθ ηχογραφεί και παίζει ζωντανά σε κάθε είδους χώρους και με όλων των ειδών ανθρώπους. Υπήρξε (μάλλον ακούσια) πρωτοπόρος στη χρήση της ηλεκτρικής κιθάρας εντός του πεδίου της σύγχρονης μουσικής, αρχής γενομένης με τις ερμηνείες του έργου *Star's End* του David Bedford, με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου και την Ορχήστρα Ραδιοφωνίας του Βερολίνου. το 1974. Έκτοτε, έχει παίξει με το Ensemble Modern, την ορχήστρα London Sinfonietta, το Arte Quartet, την Ορχήστρα Δωματίου της Ολλανδικής Ραδιοφωνίας και με το δικό του (ηλεκτρικό) Guitar Quartet. Διδάσκει αυτοσχεδιασμό στο Mills College του Όκλαντ (Καλιφόρνια, ΗΠΑ) και στη Μουσική Ακαδημία της Βασιλείας (Ελβετία), ενώ είναι επίσης προσκεκλημένος διδάσκων στο Universidad Austral της Βαλδίβια (Χιλή). Ο

Φριθ υπήρξε το θέμα του βραβευμένου ντοκιμαντέρ των Nicolas Humbert και Werner Penzel, *Step Across the Border*.

Κρατική Ορχήστρα Αθηνών

Η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών είναι το αρχαιότερο ορχηστρικό μουσικό σύνολο στην Ελλάδα. Δημιουργήθηκε στα τέλη του 19ου αιώνα ως Συμφωνική Ορχήστρα του Ωδείου Αθηνών και έκτοτε πέρασε από διάφορα στάδια, τόσο ως προς την ονομασία, όσο και ως προς τον τρόπο λειτουργίας της. Η πρώτη συναυλία της, ως Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, δόθηκε στις 28 Φεβρουαρίου του 1943.

Εξέχοντες αρχιμουσικοί, ανάμεσά τους οι Richard Strauss, Felix Weingartner, Hans Knappertsbusch, Bruno Walter, Δημήτρης Μητρόπουλος, Eugen Jochum, Igor Markevitch, Lorin Maazel, Yuri Termikanov, Michel Plasson, αλλά και κορυφαίοι σολίστ, όπως ενδεικτικά οι Arthur Rubinstein, Wilhelm Kempff, Alfred Cortot, Fritz Kreisler, Jacques Thibaud, Pablo Casals, Mstislav Rostropovic, Alfred Brendel, Daniel Barenboim και Martha Argerich, έχουν συμπράξει με την Ορχήστρα κατά την πολύχρονη ιστορία της.

Μικρή Σκηνή:

22:30 | Δανάη Στεφάνου & Μιχάλης Μοσχούτης 20'

23:15 | Ghédalia Tazartès 40'

Δανάη Στεφάνου & Μιχάλης Μοσχούτης

Ένα σύντομο αυτοσχεδιαστικό σετ από δύο Έλληνες μουσικούς που εξερευνούν το ηχητικό φάσμα του πιάνου και της κλασικής κιθάρας. Ύστερα από την πρόσφατη κυκλοφορία τους, *Crease*, από την *Coherent States*, και τη ζωντανή εμφάνιση στο Café Oto του Λονδίνου, η Δανάη Στεφάνου και ο Μιχάλης Μοσχούτης κάνουν την πρώτη τους επίσημη εμφάνιση ως ντουέτο και στο ελληνικό κοινό.

Ghédalia Tazartès

Ο θρυλικός Γάλλος καλλιτέχνης Γκενταλιά Ταζαρτές είναι ένας ασυμβίβαστος χαρακτήρας που αψηφά την κατηγοριοποίηση. Ηχογράφησε μόνος του μια δεκάδα δίσκων, αποκαλώντας τον τρόπο δουλειάς του "Impromuz" ελλείψει κάποιου καλύτερου όρου. Πριν από το 2000, οι δημόσιες εμφανίσεις του ήταν εξαιρετικά σπάνιες και αποτελούσαν γεγονός. Η μουσική του Ταζαρτές ήταν πάντοτε ένα μυστήριο. Εναλλάσσεται μέσα σε δευτερόλεπτα από τη *musique concrète* σε – υπάρχουσα ή επινοημένη– έθνικ μουσική, από την ποίηση στο θόρυβο ή από λούπες και κολάζ σε θλιμμένες και εξαιρετικής ομορφιάς μελωδίες, αλλά είναι διαρκώς ρέουσα και συνεκτική.

--

Διπλάρειος Σχολή:

00:30 | Ellen Fullman & Konrad Sprenger 60'

Ellen Fullman & Konrad Sprenger

Η Έλεν Φούλμαν, η οποία το προηγούμενο βράδυ θα έχει παρουσιάσει ένα σόλο σετ διερευνώντας την ακουστική του μεγάλου χώρου της Διπλαρείου Σχολής, θα συμπράξει με τον επί σειρά ετών συνεργάτη της, Κόνραντ Σπρένγκερ, και την πολυκάναλη ηλεκτρική κιθάρα του που ελέγχεται από υπολογιστή, για ένα μεταμεσονύχτιο σετ.

Ο Κόνραντ Σπρένγκερ διερευνά ρυθμικά μοτίβα βασισμένα στον ευκλείδειο αλγόριθμο, για να προκαλέσει ένα είδος γνωστικής ανασφάλειας μέσω της μετρικής ασυμφωνίας. Ο Σπρένγκερ προσεγγίζει τις χορδές της κιθάρας ως γεννήτριες συχνοτήτων, που κουρδίζονται και τίθενται σε κίνηση από διάφορες ηλεκτρονικά ελεγχόμενες μηχανικές ενέργειες. Η μουσική σχετίζεται με τους επίμονους ρυθμούς του μινιμαλισμού, του Krautrock και της τέκνο και της κοινής τους εστίασης στην υπέρβαση μέσω ενός δυναμικού ήχου πλήρους φάσματος.

--